

[Kallesøe]

valget, hvad man kan gøre, således at man ikke rammer urimelig hårdt. Jeg erkender, at der er et problem både med indtægt af kursgevinster og med fradrag for tab.

Bollmann (CD):

Forslaget har, som det klart fremgår, været til behandling adskillige gange før. Jeg kan i det store og hele nøjes med at henvise til, hvad jeg tidligere har sagt på CDs vegne.

Sidste gang forslaget var til første behandling, var den 7. februar 1978; dengang var vi positive over for en løsning af problemet, det er vi stadig væk. CD er glad for, at ministeren nu vil se nærmere på, hvordan man hjælper de berørte virksomheder, selv om det må indrømmes, at ordføreren for venstre så absolut var mere positiv den 7. februar, end han er i dag.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti kan ikke støtte lovforslaget i den form, hvori det er lagt frem her. De fleste af de erhvervsdrivende, der har optaget lån i den periode, har selvfølgelig gjort det med fuldstændig åbne øjne og har været klar over, at der kunne komme valutaudsving. Det vil ikke være rimeligt at gennemføre det foreslåede i forhold til de virksomheder, som har optaget dollarlån, og som derfor tager store gevinster hjem – som man ikke forsøger på at beskatte, og som man selvfølgelig heller ikke kan beskatte, fordi det ligger forud i tiden.

Der kan derimod være virksomheder, der på grund af meget kraftige fluktuationer i valutakurserne kan komme i en sådan situation, at de simpelt hen går ned på grund af en gæld i udenlandsk valuta. Den slags problemer synes jeg udmærket vi kan se på i erhvervsudvalget.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne vil ikke støtte dette lovforslag. Det er i og for sig symptomatisk for fremskridtspartiets skattepolitik, at man kommer med et forslag her om, at andre skatteydere skal dække kurstab, hvorimod man kan beholde gevinsten for sig selv. Det karakteriserer meget godt den skattepolitik, fremskridtspartiet har.

I øvrigt ønsker vi ikke at være med til at udbygge den fradragsjungle, som er stor og svulmende i forvejen.

Det, der er tale om her, er jo direkte statstilskud, men alle de former for statstilskud til virksomhederne, vi efterhånden har, camoufleres jo i vores skattelovgivning på en sådan måde, at mange almindelige skatteydere ikke bliver klar over, hvor mange millioner eller milliarder kroner de faktisk yder til erhvervslivet. Der er en stor modsætning til erhvervsfolks tale om, at de skam ikke vil have nogen offentlige tilskud, de vil ikke have statstilskud. Det passer jo ikke. Hvis bare de kan få det ind under skattelovgivningen, så er det helt i orden. Hele den form er vi modstandere af. Hvis der endelig skal gives statstilskud, så foretrækker vi, at de bliver givet på en sådan måde, at man virkelig kan se, hvad det drejer sig om.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi har jo behandlet forslaget før, og jeg har sagt, at jeg synes ikke, det skal gennemføres, sådan som det foreligger. Det har været nævnt, at der ikke er den nødvendige balance. Nu har ministeren bebudet, at der må sættes en undersøgelse i gang, og så må vi jo til sin tid se, hvad der kommer ud af det.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelsen af fremskridtspartiets forslag nr. L 54 om kurstabsfradrag for ældre virksomhedslån. Vi vil gerne pege på, at i forslaget er det ikke indeholdt, at tab og gevinst går lige op. Vi vil i øvrigt også gerne pege på, at når man har foretrukket at optage lån i udlandet fremfor herhjemme, så har det ikke alene været i tilfælde, hvor man ikke har været i stand til at opnå et lån herhjemme, det har også været et spørgsmål om, til hvilken rente man har kunnet opnå et lån herhjemme sammenlignet med, hvad man skulle betale i udlandet. Det har normalt været billigere at optage et udlandslån.

Endelig vil vi gerne principielt komme med den betragtning, at uanset hvilken lovgivning der er gennemført, så er det vel altid uheldigt, hvis det er således, at man med måneders mellemrum, måske endda mindre, skal til at foretage en ændring af loven. Det